Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (20): Η βλασφημία (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Date : 13 Νοεμβρίου, 2006

ΤΗΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΑΝ ως εθνικό πάθος· μεγάλο στίγμα και πληγή κοινωνική. Άλλη μια επίδοση του νεοέλληνα με πρωτοπορία παγκόσμια...
Δυστυχώς, και στις μέρες μας η βλασφημία εξακολουθεί να μολύνει με την παρουσία της τους δρόμους, τα εργοστάσια, τα γραφεία, τα σχολεία, τα γήπεδα, το στρατό... Τα ονόματα του Χριστού και της Παναγίας, ο Τίμιος Σταυρός, τα ιερά και όσια της πίστεώς μας, ευκαίρως-ακαίρως διασύρονται και σπιλώνονται αδιάντροπα. Πρόκειται πράγματι για πάθος που ρυπαίνει την κοινωνική ατμόσφαιρα και στιγματίζει τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας...
Οι πατέρες της Εκκλησίας μας στηλιτεύουν τη βλασφημία ως τη χειρότερη αμαρτία. Και τούτο γιατί, όπως λέει ο Μέγας Βασίλειος, «εκείνος που αμαρτάνει παραβαίνει τον θείο νόμο, ενώ εκείνος που βλαστημάει ασεβεί στον ίδιο το Θεό».
Στην Αποκάλυψη, ο Αντίχριστος είν' εκείνος που βλαστημάει το Θεό και τους αγίους Του: «Και άνοιξε το στόμα του για βλασφημία κατά του Θεού, για να βλαστημήσει το όνομά Του και την κατοικία Του κι εκείνους που κατοικούν στον ουρανό» (Αποκ. 13:6).
Το τεύχος τούτο είναι μια σύνθεση από διάφορες ομιλίες του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, σε ελεύθερη απόδοση, και απευθύνεται στις καλοπροαίρετες ψυχές των αδελφών μας εκείνων, που από άγνοια, επιπολαιότητα ή κυρίως από κακή συνήθεια παραμένουν υποχείριοι της βλασφημίας.
Όσοι πάλι, με τη χάρη του Θεού, είναι απαλλαγμένοι από το φοβερό τούτο πάθος, ελπίζουμε πως θα παρακινηθούν ν' αναλάβουν μιαν ιερή αντιβλασφημική σταυροφορία.
Είναι καιρός πια όλοι ν' αντιδράσουμε, όλοι να επαναστατήσουμε, για να εξαλειφθεί η κοινωνική αυτή μάστιγα από τον τόπο μας! Γιατί δεν ταιριάζει σ' αυτούς που ύψωσαν έναν Παρθενώνα και μιαν Αγια-Σοφιά. Γιατί είναι ντροπή για ένα λαό που φιλοδοξεί να πρωτοστατεί στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πολιτιστικό χώρο, για ένα λαό που αιώνες τώρα έμαθε να παλεύει για τη δικαιοσύνη και την αρετή, την τιμή και την αξιοπρέπεια...
Ευχή και ελπίδα μας είναι, οι αδελφοί μας, που κυριαρχούνται από το πάθος της βλασφημίας, αγνοώντας το βάρος και τις καταστροφικές της συνέπειες, να φωτιστούν και ν' απαλλαγούν απ' αυτήν.
Ο δρόμος που οδηγεί στη διόρθωση, περνάει από τη μετάνοια, την εξομολόγηση, την προσευχή, τη θεία Κοινωνία. Είναι δρόμος μοναδικός, που πείθει και τους πιο δύσπιστους για τη γλυκύτητα της αγάπης του Θεού και Πλάστη μας...

(Πρόλογος υπό των πατέρων της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής)

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας εδώ